

Februari 1993. Gjutningen med hjälp av en glidform vid det som ska bli De Geerhallen är snart avslutad. Byggjobbarna arbetade tio dagar i sträck, natt som dag, med att få väggarna till konsertsalen färdig.

Arkivbild: MIKAEL STRAND

Ett fullständigt osannolikt projekt

Torsdagen den 18 februari 1993 stannade den stora glidformen. Byggjobbarna hade då arbetat dag och natt i tio dagar med att gjuta väggarna. Med tio centimeter i timmen växte stadens nya konserthus fram. På så sätt tjänade man in tre månader. Och byggarna hade vädergudarna med sig.

Gjutningen behövde aldrig avbrytas på grund av dåligt väder.

I oktober 1994 kunde de ansvariga andas ut. Konserthuset Louis De Geer stod färdigt, efter ett rekordsnabbt bygge. Till en kostnad på 250 miljoner hade Norrköping fått ett av landets modernaste konsert- och kongresshus.

En gammal fabriksmiljö hade fått nya verksamheter och ett nytt ansikte. Förvandlingen var total.

– Både för Norrköping och för Holmenområdet var konserthuset en viktig pusselbit, säger Peter Whass, i dag vd för L E Lundbergs Fastighets AB, men då projektansvarig vid Holmenbyggarna.

Planeringen för Louis De Geer satte igång 1988, mitt i lågkonjunkturen, och byggde på de bästa bitarna från den arkitekttävling som Holmens Bruk hade utlyst 1986.

Ett ägarkonsortium bildades efterhand, bestående av kommunen, Lundbergs, Siab, HSB, Riksbyggen och Byggnads AB Henry Ståhl. Projekteringen påbörjades sedan på hösten 1991 och ett år senare togs det första spadtaget.

Den tidigare byggnaden för massaberedning vid Holmens Bruk utgjorde stommen för själva konserthuset. Det var inom dess väggar som den cylinderformade konsertsalen sakta växte fram i glidformen. Från de antikvariska myndigheterna fanns det ett bevarandekrav och volymen i den gamla masshallen var redan given.

– Formen gav sig efterhand och vi

Ett fullständigt osannolikt projekt. Den blivande De Geerhallen i ett annorlunda perspektiv från den övre läktarraden.

Arkivbild: INGVAR ANEHED

tingades bygga uppåt, säger Peter Whass. Men vi fick å andra sidan en salong med en direkt närhet till publiken.

Den stora foajén förlades till den tidigare pappersmaskinhallen från 1954. Även här fanns det ett krav på bevarande. Det tog bland annat ett och ett halvt år av diskussioner med både stads- och länsantikvarier och byggnadsnämnd om hur det enorma burspråket ut mot Hästskodammen skulle utformas.

– Det drog givetvis ut på själva projekteringen. Men samtidigt var det lite grann en fråga; vågar man tro på oss.

Invändigt handlade det mycket om stora glasytor som blandades med bärande stålbjälkar, fullt synligt. Stora fundament och installationer som tidigare hade dominerat miljön hade sparats. De tidigare fabriksväggarna i foajé och trapphallar fick en gul, men något matt kalkfärg.

Ansvariga arkitekter för konserthuset var Bo Karlberg och Fritz Olausson från arkitektfirman Lund & Valentin. Akustikern Jan-Inge Gustafsson hade ansvaret för att få ett optimalt ljud i konsertsalen. Från parketten upp till tak var det hela 26 meter. Den översta balkonggraden befann sig 12 meter över golvytan.

Just när det gäller akustiken var förebilden den berömda Semper-operan i Dresden.

För symfonikerna var det stora lyftet att få lämna trångboddheten i Hörsalen och lyhörda övningsrum. Som att flytta ut från en garderob.

Orkestern kunde utökas och nu kunde man framför stora symfoniska verk. Och bakom själva scenen i hallen hade musikerna tillgång till närmare 30 övningsrum.

Under åren som gått har det blivit ett flertal kollisioner med kongressverksamheten. Men om knappt två år står en systemscen färdig vid Hangaren på Holmenområdet.

Tio år har gått sedan Louis De Geer stod färdig. Den gamla industrimiljön hade fått sig en rejäl ansiktslyftning.

Eller som någon har uttryckt det; "Ett fullständigt osannolikt projekt som lyckades".

– Det var inte många som trodde att det skulle gå att genomföra, säger Peter Whass.

– Och jag blir fortfarande väldigt glad när jag kommer hit.

Det är han inte ensam om.

LASSE SÖDERGREN
lasse.sodergren@nt.se
011 200 151

Stolta Stad förtydligar: I förra omgången av Stolta Stad berättade jag om krogen Durkslaget. Där nämndes att den nuvarande ägaren, Jocke Strömberg, tog över efter en tidigare restaurang som hade gått omkull. Den restaurangen gick under namnet Good News. Det rörde sig alltså inte om Lainers Bar, som under åtskilliga år var ett populärt näringsställe på Väster. Lainers Bar öppnade 1958 och rörelsen såldes sedan vidare 1985.

– Louis De Geer är det mest spännande projekt jag varit med om, säger Peter Whass, då ansvarig för bygget inom Holmenbyggarna, i dag fastighetschef inom Lundbergs. Foto: MIKAEL STRAND

En förvandling som var total. Den tidigare fabriksmiljön vid Holmens Bruk hade förvandlats till Louis De Geer. Arkivbild: INGVAR ANEHED

Det tog ett och ett halvt år av diskussioner innan det enorma burspråket ut mot Hästskodammen kunde godkännas.

Arkivbild: INGVAR ANEHED

Invändigt i Louis De Geer handlade det mycket om stora ytor av glas om med bärande stålbjälkar. Arkivbild: INGVAR ANEHED